

פרוטוקול סס' 119
מייסיבם ועדת החוץ ובכתרון
ביוון ג', כ"ג צייר חס'ה - 21.5.1968, בשען 00:00

כ כ ה ר :

ד. הכהן ינ"ר
ס. אודס
א. בז-אליעזר
ר. בדקח
ע. גובריין
י. גורדי^י
ו. חזן
ס. דערדי^י
ג. כהן
ח. לנדרמן
ט. נמיר
י. סרליין
ש. פרט
ה. אדריך
צ. ציר
א. ריטלט
ז. דמל

חברי הוועדה:

י. אלטוגי
י. מרידור
שר החוץ א. אבן
עו"ד מציגי לשד החוץ
ס. דביב

פוזמניט:

ה. טן
ס. תלנברג

מצוירת הוועדה:

רשומות:

דיווח של שר החוץ

סדר-היררכיה

אנו מודה לך בישיבתך.

הידיעות ד. הכהן
בדיוק בשעה 10.45 צפינו את מלאכת חיקויו של ישיבתו זו וגעלה לאולט המליך לטרם התשכחה של חז"א. טרם ישבים נערך בשעה 11.40, ואביזרנו גרד מיד לחמץ היישיבה.

הבר-חכזות רימלט שלו אליו מבורך בשם סיעון גה"ל, בו הוא מכחש מוכן לזמן בחקירות ישיבת סייחנה אל חוויה של ראנ-המסלאה, שר החוץ ושר החוץ. עלי לאיני, שכן באפרוחי לזמן סייחנה כזוי, והדבר חלוי בפומביים. יתר על כן, אינני שיאן סייחנה לקונגרסונציאת של שרים בישיבת אפק, כל אחד מתרשם בנו ליישיבת, מתוך ללו האזמנים, כאשר אנחנו מזמינים אותו, ובcheinינה זו אין לנו סוף לתולדותך.

בדoor עוד דבר, שכן אודה לך בראשה פערובית. חוקים פעם דיוון ביחס להודאות בעיתונות. אני מכחש ש汇报ים ייפגעו מלהת פרוטו לדבריהם כמייפשים בסבב של מתייחסות, או כדי לאיור מתייחסות. גזרת לי, שלא היה מוקם להעת פרוטו למבחן שנשלחו.

ה. דימיטין
אני מציע שנחליף דעתך על הנושא שתיה עד כה.
אני מוכן לכך. אבל דעתך זאת גוזמתה אורתה ולא תיזכר.

הידיעות ד. הכהן

שר החוץ יזכיר את דבריו בישיבת זו לדיווח על ביצועו ועל השאלת הגדות בימיים אלו גם במשלה וגם בעיתונות.

דיווח של שר החוץ, מר א. אבן

אם מותר לי לחתיכחים לרשותה להערכה נזהלית אתה. שדר החוץ א. אבן עלי לאיני, כי דברים אלה חרבאו לנו פדרום, פרט לוועדה זו, חגיינו לאחריותה לעיתונות, לסתורת תפידות לוועדה עצמא. צדטן לי לעצמי בקשר עם היושב-ראש וחיישוב-ראש בפועל של הוועדה, לגבי מקרים כאלה, אם זוחי ברופעה חדש. לרגל דבישותם מתייחסות של כמה עניים, אשר העליתי למפעלים רק ליד השולחן הזה, הרי זו מופע שוקולי תרגאת הוועדה להעת דעתך עלייה.

אולם בסקרנות שלי הירומ, לא רק מטעם זה, אלא גם גם מחותך האופי של הזרא, אין בעיני דבריהם מן הסוג הדבריש הזה, אם כי הנציגון הזה הביא זיבח לאידי יטב זהירותו לגבי מסידם של דבריהם רג'יסט', כי תרי הדבר זה מובהק מalone.

לא הושגתי לקרו את הפרוטוקולים של הוועדה, אך יש לי רושם מהפניהם הוועדי שערכנו של יאריך, עד שלב סטודיום. אמר משחר על האיסכומיים הכלליים מסווגים בשליחות רדא ומיסטריה רקע אהידם, שיש בהם לסמן את האפק לבני טעמים בין ישראל וערב, וסיכון הIED. אולם האיסכום העיקרי, בזמן אהידם, בדף סיכון ההידברות דהשלום, הוא פאיזוד של יאריך.

מקודם הוועדה התקה בדושה, תוך שמי סיבובים כרמיים. הוא דיבר שם מגנול כללי, כאשר היבטי נעדן כשלב זה. בשטוקהROL, המוכן הוא מילכדו כשלב זה.

כשיהם עס המתבל הבללי בירושלים, חמיהו יאריך לעזיז מלהביו. זה שביעות הוא מונה לזמן לאגדדים לגביהם - זוזי הגדדרו של המפקייד שלו. בזרועו היחידה שזרע פרוט - וandi שקד מעריך את עזঙגוו בטראומת, ומקודמו הזרען יותר בגדרות ובכתרים - הוא הביך את הפקייד כר: אדי מונה לזמן את האגדדים. טרם החלוחתי. אולם אני ממשיך בזאת. המסקן הלאעודי הזה הוא היחידי שפהר.

שר החוץ א. אבנרי

הזה יזמין דמאנץ' גתתגבויזהו עם המפלגות
הנוגעות בדבר. סדר המכבים, לפחות, שווא
כחב לישראל, הוא אפס. קלופר, אילן ראייה פום ליזייף אט חמיטויז, לא ח'יבוי
יכרל, כי מעילם לא ראייה אט חמיטויז ייזע על יארינגו.

ב-29 במרט, במודעה שלו, הוו אמרו, אידי מונת
לזמן אט האגדית. סדר האלהמי, כי לא מזקתי גדורות אט חמוץ איזם, אשר גדורן
איזם, אבל מאסקי להביין ליידי זידזגס, נסבטי. אס צו, זה היה מפוזר ב-29 במרט.
יש השיבוץ למפקח הזה, כי מאסקי שאלאז איזם, לפכו כהן יסיד, כי ארא הוו דראן
אל חמאנט עמאזיו הוו אס, שאילו צראיך היה לזרויז לאד-האנט, היה מזרע פיגולית
על איזה פרודעה, בשיבוז אוד: שווא היליט להכשיך סומאנציג בעזיז-יירוק. מונעלוט לנטים אט טרכז
סזויים. אגב, הוו לא העמיך את שליחותו לניז-יירוק. מונעלוט לנטים אט טרכז
האו"ס בעזיז-יירוק נזקלה בשנה 1945. את ספחו בנדיקומיה הוו לא ח'יסל. הוו
דווא לחמייעס אט מזדיין הכללי, עם עברי פרעא האטהון, ועם הנוגעים בדבר
בעזיז-יירוק, במזקעתה צאייג'הס, עד שיביע למסגנה לבבי עיקרי אליחו. הוו אמר
שווא היה בעמאן דזקמייד, וכי שוכן גחלו זיגרדיים חרים אט בין הגדה העקרונית
של שמי המשלוות. קהיר פומיספה לשולול שלילם עקרונייה סומאלות כל רעיזן של חידרונות
הו יישראל, וכל רעיזן של פש-ו-וונגן, בין אשומא-ו-וונגן הוו אט ישראל לבדה, בין
שוו אטונח חה חסוח ונסיאזתו של יארינגו. מאידר, ייזון, בעזיר בזמן תחדרון -
יש באן שיבוץ דמג'יעס של בולם עשודים בשליחות יארינגו - יזחיר ויזחיר מזידרא
באזניו, דהו באזני מפלשות אתרור, אבל כבוי שיזווחי גתתגבויזה האחרונית, ייזון מפיז מזחח אט
ולזבר אהה על שלום. אבל כבוי שיזווחי גתתגבויזה האחרונית, ייזון מפיז מזחח אט
יזומחה במיודה סזויים אל השלוות מקורי. הצעיה הפרכיזה העומדה עכשוו לאפנוי
יארינגו ולפניזנו הייא: הו אט חאליה ייזון להשיג איזה טידה של הפלחת מזידרא
לאפשר לה לתגשים את הרזון הזה, שווי האבעה, להביע לשיטתם עם ישראל, בזשייזו
אל יארינגו.

אידי רק אידיין באיזן שמאייה את הדברים העיקריים
שעלוי בשיחתו עם המגול הכללי. לטענת הדברה תללו גורעים לנוול. יארינגו אמר
שאיין שום גוועה סומכט בינו ייזון, ישראל, ומזרים, ששיי סומאלות או שלוש סומאלות
הסכימז לה. על כן הוו גוועה עבסי אט חריעין של עבוייה גוועה למאנשאום, והוו עובד
לבעזיז-יירוק, ועס הוו יטבגש עם האזדיים כל' שיט נוועה חייב כלעטו, דהו אטעל באיזן
מעשי להבגש האזדיים. אך היחת בדיזון העז אט איזן יעצדו לו, יגער תברקמי
סומוקחרוים למגול הכללי, שמו הוו דזבז להלכה בעזיז-יירוק, טס הוו יכדר, בטוט כל
צאייג של חאויס, להזבז אט צאייג שלזבר. אבל אידי מציע לך לא ל讚הו לאבויו לסתירן
מחאום של שעסודו אזדיים. ישראל אומת שמייא חיפז ליזון מזחיז-עניזי, פון
לגבוי עס איזו אונחול של הפגיעס. ישראל אומת שמייא חיפז ליזון מזחיז-עניזי. שום פדריז
הבעיה טרט חמיעת רק חמיזה נבזזות לבזר את העזיזים בזורה זו. מזקדים אומת שמייא
לא הבדד שום עניזים אלא עס ישראל פזיז אל פניז, אבל לא עם יארינגו בלבד. ייזון
אומת שמייא מזבינה לבזר עם ישראל פניז אל פניז, אבל לא אומת שמייא דה כפראתיה,
זהיא מונת אט דה סומאל מקביל אל מאיזים.

כאשר המגול הכללי שאל איזה גאנט בזורה?
קלופר, שאלאז המגול היה להפיג אט אזדיים, הוו ענה בחירות בזרור ביוחז: זה איז
אידי עודם בר. זו עמדת. זו דשאראט עמדת. הוו אביז איזה דבזון על שלא חגי
לשם דבר. אבל זו פומיספה להוירת חמיסטו. הוו צפער בזאזרו? אידי מפלים בעזיר איז
סיבובי, וכאנער אביז בעזיז-יירוק אסאייך בזאנער לזמן אט האזדיים.

כאן אידי דואז להסביד את המסעירות של הדברים
ספרסם ב-29 במרט, ושוו איזה פפרס איזם גם כיוו אילן היה מפדרס טערז, כאשר
איזר שלא הגייע לשום גוועה סומכט למג'יש, להפיג איזדיים. פינטור היעא לקאַס
בעל-פא, איזה דל, אה כל מגיעז. לא לאס לעזיזו שום גוועה עד איזר עמייז אט הסכט
כל האזדיים. על כן לגבוי כל מה שווא אומת הוו צאיין שנדר איזגנו חמיז איז
עד שיט הסכם, ורק איז יגיא אט הדברה סומאל. עד איז הוו סבש וטזיע ניזויזים,
ומכין זיירז; עד האשיטטמי הוו לא סס ליזידז שום צייד. הוו בזדק אפשרו
להביע ליזי הבדראט מזבבז, להביע ליזי הבדראט מזבבז.

עד הוחזק א. אבן:
ב-10 במרות שזו יארידינג או פארטס אם הוא מודגש
 לנורא לחייזרעד עם ישראלי, חוץ חזרה, כדי לדבר
 על מחרון שלום מוסכם של הסכום בפזירה-התקינה; ואם כן, חוץ מציע שמו יבראו
 לגיקוסיה. הם דוחו אם הדבר הזה דוחית נפרצת. ב-10 במרות מפרנסו לו שאילו האיש
 החוצה בזו, להגביש איזהו חותם ציירתו, אנהנו היינץ געניש. יידן אפרה שופתיהם
 קשורות בעמדת מאריס.

ב-18 במרות זהו אזכור שהוא לא תמיינא. וזה קרא
 לנורא פירוט של מכוב, אבל סרכ' לפסור לנורא המופיע, אלא שאנו מזכיר אזכור דרך זיכור
 אם אשר חעריא. וזה אמר שאילו יכול היה לטעון אם האזרחים לפביבו, חוץ מה שמציע
 מטהך כזאת הוא לא היה מבקש מן האזרחים לכחוב שמו דבר או לאתייחסו לארכנידות.
 והוא מציען כי מראשתם יגידו הוא שומע אם דעותיהם של האזרחים ביחס לשלוות, אך
 חיהו שלחן להחליפו מושעה הנטהו. וזה אידיין, כי בדעתו לכחוב לפוציר הפלוי לאזרחים
 שאנו החרשותי מועמדות של האזרחים לשם מתקבלים את החלטת מושעה הבתוון לכינורין
 שלום בפזירה-התקינה, ועוד שלום מוסכם, ועוד ביחסם מוכנים לעבד חותם נשיאות
 האזרחים לביאו הפתרון הזה, והם מועלם מחרך שיחוך פעולות אתי לקידום המוסכם
 על פתרון שלום מוסכם. בלומר, שהוא כך יפרש אם הנקודות לקדם הסכם על פתרון
 זהה; ולאור גזרך לקיים בידורכזה הוא תמיין אותו לגיקוסיה.

א. בן-אליעזר
 האם מזכיר על ביאו החלטות מושעה הבתוון, או
 על ביאו הסלובן?

עד הוחזק א. אבן:
 ביאו הפעיבים, ואמם, האזרחים, משפטם פועלם
 שחו על-פצעה לקדם הסכם על פתרון מושעם בזאת.
 מאריס פרסום אם הוא יופיע אשר עליו המרכיב כל העניין הזה. הופיע החלישי החדר
 האזרחים או גזרך כזרך אפריל לזרע שעהזין לא עיימם ואם, כי מאריס פרסום כיוסר
 שמשמע מנגז שבעל אין הסכם פוך האזרחים. היה תיקון ירדני שכוזבונו להניר
 שאין פגישותה אורה. מזכיר אפריל שפגישת הורא הדבר ההשוו, וכי אם זאת איננו -
 לכל העניין אין משמעו.

ח-21 במאז הורא, יארידינג לא שלה ליישראל
 שום מכתב; והורא לא שלה שום מכתב לאזרחים. שהורא לא
 ביחס מאנדרוסcosa על שום מכתב; שאנו מזכיר לא במקרה הסכמה על שום מכתב; שהורא לא
 תביא לא-האזרחים שום אגדה ושום מכתב; ואידיין מכתב קידם, וברורע זאת הורא לא מבקש
 חיבורתנו על שום מסכם או אגדה. אין בתקינו אפריל רשמי אחד בעל מועד דשמי
 כלשהו. קיימת הערברת שהורא מובל גבלל עיריות עכו"ה, אבל המיפה גניידות
 לספרם באה אליו כאשר יש מסכם מוסכם על האזרחים.

ה. אדריאן

כלת דבריהם שהקלטו ב"טיפי".

עד הוחזק א. אבן:

היה שיחוך פעולות בין העורכים לנורא לא עניין.
 זה היה בערך "אל-אחים" ובעתוניות בישראל.

זה סללה בחיל העורלים בלוני נסיעון ומובלג אורה;
 מבחן גבורות מחרך מקורה שאורי דעם אתה יקרה זו דבשלות ממלות משלות יאותו
 אורתו בלון. הרא מסעך גם במורע, אורי יגיע לבילון בזאת ששתי משלות יאותו
 בחיל, וזה אובלון ייחבך למיציאות. זה המאך עד היום. הרא מושך לגלגול זימריה
 ותחומות מחרך קיזוות, טרפה נמלאות, מעון יגיע לניסוח מוסכם, למחלן מוסכם,
 ריזבון לראות ציירון האזרחים גבלון לשלוחן, כאשר גודן זיירון הורא שלמות. אבל
 הרא לא יגיע לך. לכן אפרתי שרייה מALK כאשר הרא אמר לי באנזוקולום, שאנו
 הרא כבוד זהה ב-29 במרס. הרא הזרד ומנסת. מוחלן שהורא האיש כזרך ערוד, היה
 כזה: חזאייל ותחזדיים לא יגיעו לעולם לניסוח מוסכם על מבדוקיהם, הרא תלמיד
 לפרש אם בעדותיהם. לפי האינזידקיישין" שלדו הם מקבלים את החלטת מושעה הבתוון
 להקמת פתרון שלום מוסכם, ויש לו אינזידקיישין שיחוך מודגש לבורא ולגבורה יתך
 הסכמים על הרצאה הסעיף של אורחת החלטה, לפועל. כל זה בסופו ההפקדת לקדם הסכם
 בין האזרחים. חזאייל והזרד הרא דחרך, הרא מודין אולם רהיעיך הרא מסך
 הרא מודין אולם לגיקוסיה, כדי לתיזווער אורה.

ב-18 כהן ביקש כי כתוב הבהיר לגביו כוונתו.
אנו מודים לך מכם כל אחד שכתבך, אבל תואיל

ש. הוחזק נס"ב, אט-11

והוא פגש עם לאמר אך עמד האזרחים, הוא אמר, שאותם דבר שאלותיהם של כל אחד מהפיגרים
העכין על הוחזק פומכטן, הוא אמר, שאותם דבר שאלותיהם של כל אחד מהפיגרים
שאלותיהם אוותן מ-קונדרון ב"קונדרון" הוזע והוא אומר אני יכול לומר לך מהפיגר
להזכיר זאין אני יכול לומר לך מהפיגר. הושפעתי ושאלותיהם מהפיגר?
ה"קונדרון"? הוזע אמר: שום דבר לא יתחייב בشرط נספחתם.
"קונדרון" אזלו זה מועד מושחתם כז, נספחתם. אמרתי לך וזה מה בדרכו, שכאשר
אני מדבר לך, זה לא "קונדרון", אבל כהן אמר יומם מה ישב נספחתם, זה "קונדרון"
דוק אני צוזן "קונדרון", כל המושחתם יושבתם יושבם. אם אף מדבר בוגר בוגר ב"על האנש"
או ב"זבב", אלה הן שיש להזמין שוכנים, אם גאנזיאטו, והצעמיזיות שלו באיזו כיוון. אמרתי לך גאנזיאטו,
הצעמיזיות שלו באיזו כיוון. אמרתי לו שעריך של פאנ-זומן ישיר, אם קיימת, כי אילו היה
מה开端 על דעתך. הושפעתי ושאלותיהם לוזה מה אומץ שראסס זה לא קיימת, כי אילו היה
קיימת, היה לי להשווות ותקופות ותקופות ותקופות ותקופות. על כן הוזע אמר: אתה לא
יכול לא לטעיד ולא לטעון, כי אין לך קיימת, ספנ. אך אם בכר דוח לא זה לטעיתך.
אבל יש לך עדן הסטוריה, אלא שזה דעתם בקיצוניות כזו שמיינדי רשי להביע לך איזו.

פה הוא הביש לנו את העיבטים על ה"קונדרון",
אבל בשוויא נזכר לעצמו שאנדי מסרב לחקרי ולבזבוז בעלה-הן, וזה מכך לך זה מידי
ומדבר להשאיל בידינו שום גדור, כי הוא שוד קא"ה בזאת. הוא מוכחה להיזהן ב-הוּרְדִּין
לכלול נספחתם באיזו ממשי, ולא מעוניין לשם מעד, עד שיש הסכם בין האזרחים.
לכן הוא אמר: אני לא יכול לקבל חיקויים סוף, כי אני לא מביא לך מה דוח פון
הצדדיים דוח או עוז הריעון על ה"קונדרון". בעניינו יש מסמכתה לעניין של הוועדה פון
רכ בתונאי שאנדרו גאנזיאטו זה עוז זה, והוא צוין ויאנאל לא יושבם לא מניין אל מניין - אין
אם אין גאנזיאטו - אין מסמן, אבל עוז יאנאל ויאנאל לא יושבם עוז לאו עונה. כלומר, אלה
מסכן. הריעון הזה שבדין שיחבנה ה"קונדרון", אונלי יוז לפוגי כן, מסמך חוץ
ימפרוס על-ידי יאנאל, חוץ מברוחו למוציאר האבללי מה הוא עונה. כלומר, אלה
בידי; באתם בדבריהם, האם נספחתם כדי לדבר עמי על קידום הסכם על האזרחים הללו.

בוחדש אפריל היה שבועיים ששבטן לי לא היה קיימם,
ובאילו הדבר זה עלה מן האורן. הוא נהיה אך לא לטעין על קיובול שליחות; שליחות
שלג חביב לשביטות איננה שודה בעינינו שום דבר. אך שוחח לטעון סיבורי, ודרוזה
סידון, לאו דזוקה מחר עכיניות שברוחו במוטו של יאנאל, אבל היה מטענה
אתירות ומבעים אזרחיים, והמ מאדרעוט וסעירים סאנדי. אך מוביין פון יאנאל,
כי זה סכני מזו הדיעון על ה"קונדרון" על "

העיר טבען כראובן אמרו לנו האזרחים שברוטין
היבו לפיגר קידרוניות, יאנאל מערוב בעירונא, אונלי היוזה על יאנאל, שמאכט שפיגר
זהו, וזה מוגדר לעשויה כהן בירון, ואונלי-הן לבודא לא נזאך ולתבזיד לו שהוא מוכחה
אל משלהו ולגוטה להשתלט על ה"פוגה", ואונלי-הן לבוא לא נזאך ולתבזיד לו שמדובר מוכחה
לבודא בדבריהם של יאנאל, ולגוטה להשתלט מזאך מידה שלטת שמאכט לו זאת. כן אמר
ב-20 מטר. קירה מה שקרה. אבל אחריו שברוטין הוזע לסתל הוזע, וב-5 באנאל, גאנאל
פיגר, עוז בירון בעלה, לאונלי שזימן הוא שברוטין השבזם זאך דברים גאנאל
זברוטין. הוא אמר לנו שזימן זאך זברוטין. לאנברוטין הוזע שירא שברוטין שפיגר
זברוטין לא זברוטין. הוא צוין כי הוגע להחלפה על ה"פוגה" עם יאנאל, אם דע יאנאל
צעתי אנטדרו שברוטין על כן, אונאל, בך הוזע אמר, אונלי לא מניין פג, ויתחיה כי שיתחיה,
אבל גאנאל עוז באנדרו להזע נאנדרו, להזע לאונאל עוז זברוטין זברוטין זברוטין
להיזברוטין. לכן, בך אמר, אונלי גאנאל עוז, נאנדרו, זברוטין זברוטין זברוטין
לברוטין זברוטין. ואונאל, הוא היה שוכן לברוטין זברוטין. אבל, הוא הוסיף ואונאל,
אני יוזה לעזע אם יאנאלים מוכחים להפיגר עמי.

"אנדרו זברוטין זברוטין זברוטין זברוטין זברוטין זברוטין זברוטין זברוטין
זברוטין, שמיינדי האיזע לכברוש לא עז פאנז ותרכזים. ולכן הוא אמר; אונלי והוא
שאנדי לא שורף, לכן אני יוזה לעז מחלק בזאת שיאנאל יאנאל יאנאל עמי יאנאל עמי
לא אונאל להיפגש אונאל גאנאל, אלא גאנאלות האיזה. אך אונאל, אונאל מחלק שיאנאל
האנאל יאנאלות האיזה. אם אונאל חמי פוגה, בך אונאל פוגה, שיאנאל, לאנאלות האיזה
לפני מחלן האיזה, אונאל מנקש לעז עמי סיד, כי בירון שיאנאל הוזע עונד לנטען, והוזע
האנאל אונאל להפיגר לרשות-עטון אונאל להפיגר לירונדו. הוא יוחנן הוא בורלו על-פי
המחלן האיזה.

על דקה לא בבייה האגדית המבוקשת של ב' רונצון
אל דאש-המסולסלה. גולדברג רודסן וככל הטעמאנין
אל גלעדי, וחתוכות היחס רבתה. לו אמר שחשוב חווילין, לאכז' שיראתה עם צאצ'ר, ידע
אם אגדוד כובדיים למליך שווארייך יארידיג, או אם איז אגדוד מוכנייך. הדתינוות היחס
כוז שטשריד ברבוד מלפוך בשבעה בעשוי 11.00 וביקש לדאות אורי ונתן דאש-המסולסלה.
למעש הרן דעת לראותה אל דאש-המסולסלה, אבל מוכן היה בו לקיים אתו את הפייסה.
כאגדודיו לו שיבזר בשעהiosa, וזה היה רוגז ועצבני, כי לא ידע כיצד יסבירות אל
חאי חורן זהה. גולד שליחתו של הוועייך, והוא ידבר עם יידאל, תלוי במת שיחיה
בקהיר, וזה יגיד חלו' בכך אם יקבל השובת חיובית או שלילית על חשללה, ואם
הרעים של זעידה בדשיותה יארידיג. כדי שזעודה בפודש מסדר. קיימן עד לא'

בגל-פה - אחר כך רاش המפלגה של אגדה לב' ג'נדון, - כאמור, שאנצנוויל כל כך מחשיביהם אפשרויות של השרה אקראייה וזה ואנצנוויל חביבה לשיחותם שלום פומביות, גלוויות, ישירות עם מדיניות ערבית, שהשובה שלג'ן היא היונית. ועוד אחד ב' ג'נדון כדי לחקל, אוילי אפשר יתירה להציג גם מושג טעם יטראל? על כך חשב רаш המפלגה ואמר, אכן, העוזן של ביאזע והמלחפה הוא עזין למאה-ו-מחוץ. אכלנו מלחה "ביאזע" מועלם לא הומיה ולוולם לא הומיה מכך שטכלהו שלושת מושגים הוכם, שלום, בגישתו פג'ים אל פג'ים. אני הודה לך ואמרתי לברדר, שמעולם לא חפסס מפקד דשטי של האוזן בקשר למלה "ביאזע" בלי חגדה של המושג זה, כי ביחסים המדיניים העניקהו לפלה זאת אך המשמעות שעהזיקו ואנצנוויל דוחים את זה בחוקך. איזה-ו-אי זכרתי שטם איז-פֿעָם חביבה לברדרה הגדידה של המושג "ביאזע", הרי אותו מפקד יכלול גם אם מה שאנצנוויל אומרים, וזה קראתי את הדברים שלג'ן מ-18 במרץ. הוא אמר לי: אתה דוחת את הרעיון הזה כדי לא לזרע, אך אתה חוש ששב שאנצנוויל לבע את הדברים? אמרתי שאנ'ן רואת דברך, וזה דיברתי על פג'ים מ-18 אל פג'ים, על שיחותם ביחס לכל האירוע ב' ג'נדון מפלגות, והוא הסכם עם כל מדינות. הרואיל והמלמה "ביאזע" לא יצדקה מסדר יונצנוויל למסדר עקטן.

יאדריגג לא מקבל רעיון של פרוטוקול, כי כל מה שנדברים אלה הם גירושים. לכן אונחנו ערשם סידוריים להקליט את הדברים, וחווא מפללא על הגדירן שלו. אבל אם תאריך על "ביצוע" האנגי מושך, ותקורתו אורה. אך איזין יאדריגג: גודר, נוק איזר זאנד זאנד שוויה מסען אשראל בדכנת לבודה לפגישת, איזריך דאכין שאטן דזאיס או עיגין הביבאוץ כבי שנטן דזאים אורה. איזר, איזר מאכט מאכיה שברד או יברד או איז אונד האַשְׁגָּה לשלוח מסען איזן או דבדרים, כר איז איזדריגג, אקל יש לך צורות, ווועשע או זה. פעריטס הוֹן קאיילו איזין מסני לשלוח לו טבח דאס, ולא ברוד לי מזיע זה לא געש. האמלה דצאת אומול שטבדרה זו של "ביצוע" חיטט בארכון דאס, או באפצעות שאילטה או לייאדריגג. חיחת החעה, שלא נחקה בשום ערוץ, שטאיל וואחכו לא יזעדיים או מלה זו חוףיע, לפחות להלביש אורחה ברוחצת מסיכים שננד. לשון אחרה, שטדייניות הלאומית אל ישראל, כפי שנדגדה בכננות, היא מהיה חבדתנו להמלחמות. הדבר הזה ייעש. אבל כאמור, מסען לא קיבל שום מסעווה בתשח חזון פרט. ג'ויזון מדבר על חרשות דחיירתה. יש פרגשון שלא נשייג לא או איז איז איז איז איזדריגג.

ליאדריך שטוחליך שטחיך בחוץ פרט נזקה לנו, אבל זה נראה לך כך או י"ש פגיעה ישירה. סדרם בינו לך-הממשלה וברביזון, ואנחנו כחוב ליאדריך. זה היה צ-ט באפריל.

המשמעות היא שלמעש מושעת "נִזְרֹת עֲבוֹדָה" לבירור זדי-אלゴ, הפרק ב-6 באפוריל לסתורו יזרען מחייך. במidle שיס' "קונפראנס", חוסיין וב-זגסוזן יכטולים לתנייה שישראל חבו ל"קונפראנס" כזה ותפקידו מטלך בזאת שייאריזג אנטא אנט. כלומר, שزادו י חוב לפוצ'ר האבללי שאנדרז גודיזר את הנרטה שלנו למלת ביצוע". הדבש הרוא שאין קיום לסמנטיקת הדם, אלא בתקשרות פאנ-רומן ישיר בדין ישראלי ומרדיינה ערכית. נאמר לייאריזג שבל' פאנ-רומן ישר ביזיניז וביין ירדן, כל הדברים האלה איניהם קיימים. הוא אמר שהרו סגיון-או-או. לבן, עד שיאניה ת"קונפראנס" אין לו לא חזעה, לא נזות, לא אבראה ולא מכתב. | |

שד החוץ א. אבן

"אריביגד הילך בעצמו לקהיר, וזכה לא חסמיין"
בקהיר, ואמר לו: אם אתה ערשו אתה מפקח הילך
לקדם פא-זומן, אני מעודד אותך ערוץ, והישראליים יתיר שוכניהם לאירועך אחר.
לבדות משוחחים, על כי מטהך שנייך עזני עזני. היה מטר בעלה-פה את הדבריהם הללו
לרגע. הוא אמר שחשמיין, בכל מטהך זה הילך לפני למי אortho היפויון. כלומר, חסמיין
פובחה לבכם ולדברם עם נאצץ, כי השעה דוחקם. פוש הוא פונה לבירורם אחריות, מדריך,
טרוניפית, לוב. הוא רצח לבגוזה כתם היירדי היחסים לפגיעה אהנו.

נוסף על יאריביגד יש הילך ושורב, פגישות ומפגשים
בין ירדן וישראל. אונחו לא מנדרעתם מכם. הילך הפעיל בנה אהת את כל צינוריות
חגיגות ומחקרים.

ה. עזריה :
אם הילך קיבל הסכמת?

שד החוץ א. אבן

הילך והוא שוכניהם הילך קיבל לשון פעריטלון.
בעיראק הם קייזרניים פאץ, והמ מהג'רים. אלג'יריה
הילך גוד. לוב, פוג'יס זמירותיו היו גוד. סעודיה - גוד, אבל מטעם עוזר שטעה
הסולטני בירושלים אין לו שום ג'יסטה. החרבזות חיתה גודה, אבלו אם תיפתח
שאלות ירושלים, אין יאריביגד אמר לי בוטף אפריל, שאמם פדריזון
ערביות שוכנות לקלל את המלצת פועאה הבתורה. הן סדרות לקבל את הרעיון אל
פגישת ואלירז: סודית, אלג'יריה, סודן ועיראק, זמירות זמירות זמירות פנוי שום י"ש
סודית ואלירז. הילך חלהת פועאה הבתורה, הרי המש פדריזות ערביות יביבו כעד,
הנעה למועל לפני הילכת פועאה הבתורה. והש - גוד, כי הם רזאים את הילכת פועאה הבתורה כהחלפת על שלום ולא בגדיגות.
אני סבור שום צודקים בכאן. החרבזות המכרצה היא לכובן שלום. כך הם מפלשים את
הדברים, ובאמת. בכך הם מגדירים מהנדשות להז.

ה. עזריה :
העליג'נדתו של חסמיין בסוגה יאריביגד פשולבת
במהלכים מחוץ להז. כל מה שארוכ לזר, ככל דאינו לתביע לדין תפליתו אחנגי
הילך רצון סודוק וברור ולשון נקייה. מי שהושב שוכנו רזאים שלום עם ירדן, וירדן
בדרך סמכז, כשא להעלית על עדות האירז יזרח שוכן גודם מזה. מכך הילך,
שוויא דריך את הרעיון של גבישת זמירות זמירות זמירות זמירות אדרז, אכל שוויא רזאת,
שליטה חודשיות. אין לא יזען מה חייה בסאנ-זומת'אנא כשייטת, אבל שוויא רזאת,
בכל פינתי איזוד, בסוגה יאריביגד ותפלתינו, לתיכנס ליבור טעםיך עוזר,
זה מעבר לכל סוף. יתר על כן, גם האגדה שוויא מוכן לעשו דבריהם ממסכנים
את עזמו פיבון פידמי זמיבור פיטר, וזה היא הוכחה. אורחות הבהעה של הרזון זה
הן שודות זמבודנאות. אינני יכול לזר יוחר מטה.

ה. עזריה :
אם בירדן עומדים מתחזירין?

שד החוץ א. אבן

הילך איננו סופי הומעה "עבדואלאליים". הילך משבט
זרמים אחרים מכל הפלכלים, כבודו שלם, רפסכ'לים,
זה שונח מהבישת של בעדאללה. הילך משבט בעידן פה הולכים
זה האגדוד העיקרי. לטעמי הילך בעידן אל מלחך, של סבע על
רשביים. זה לא תביה עדרין עדרין, אבל ברור שבל אגלוודים אליז, אשי
בשחור שרטף. זה לא תביה פאלית, יזעדים שוויא חזר לדה. הילך חולק לקהיר עם ריבגי
הילגיון וכפם אקזאי פאלית, יזעדים שוויא חזר לדה. הילך חולק לקהיר עם ריבגי
זה או אחר. בשום מטהך הילך לא פועל בפסירות.

זה אמי סובי' לשבוקתולם. כדברים שחשמיין מזר
זרק העורבים הילך תחילה עבסייד לטבח גדרמיים היירדיים הילך אמר ליאריביגד בשיטת
ההדרונות אמי רזא לתביה לשולחן עם ישראל בחסותו. על כן אמי מעדני בתולן
של 10 במרס. יאריביגד סעד לנו אם אדריך להז. אחר-כך זה נסגר לנו בגיגירות
של גוד, שגד עמדת. אהר-כך, בשטוקהוילם, אמר לי יאריביגד שוויא דריך לנסוע לעדו-
ירדק, כאשר יש בידך הצעה רצון של ירדן לתביה לשולחן עם ישראל בגיאו-הדרון. הם
זקוקים לסתולך איזה שוויא של הצעה מזרית. חסמיין אמר: אמי לא עשו דבר בלעדוי
קהיר. אהר-כך הילך ריביך את הצעה זמאר: הם זריכים לתביה השלמת פורנזה איזו
שטייה.

עד הערך א. 252:
 הוותיק היה שיב בקחיר. יארדיין היה בקחיר.
 ב' רוגסן וויליאם בולס פעלים בענין זה, עד
 מלחמת רועין כזה. כדברם גם עודה עצה רוכבה על-ידי הלהרים, וסוחטן פיכו
 כזה. למעשה לא מוכיר מה נזריאזריה התקימת, וזה הפיך את יארדיין לשליטם,
 ואמריו התלך עליו והוא כללו: אמי צורע לנדיז-ירדן. לא תבעת לשבון המכון על
 ה-10 גברם, ולכן אין לא קיימם בשעה זו. אמי סרביש הא מליך "שעת זו". אמי
 אלר לטע בלי הסדר, בלי דושחרות, ובלי עונין של 10 גברים. אם אתהיל בפצעים
 עם חניציות הקבושים. אם השחק לטע אמי עוזה. וסדרם להיפגש עורך, אמי אמא,
 או משאך לא זה, עם חוקו, ועם חוקרים, דמייזר, פארגו ובלטורי. היינציג
 עוזדים על מלחן של שיחות מושלבותן מקרים, ירדן וישראל.

צ'הץ איז בענפראד?

דינטלטג . ג

עד הגדה א' אבנין

בבבבבבב. יארדייניג דושב במרוץ האוד"ס, וזה זכוותו.
אייזה שולחן עטרן מונט לאחבייר מדריך מסכמץ
שחוואיל נגיינ-יזודק. אבל הוא לא ביעון, אלא הוא אמר: החולשת לנדסער לביזו-יזודק.
יש לו זכות כבוד. יש לפך גם סיבת פיסיה. והוא איינגען זיכרל לעשותה את האיזוביטים,
בעיקר כאשר מדובר על פרוצדורה בלבד. הוא יכול בזרות זו לדבר עם שלוש מסלולות.
הזר שקוותה שם זה יהייה פחוות פומבי משורר כסעה לירושלים או לרובע עטמן. חורא
מגיד כה הוא דוחה לעשות בנינו-יזודק. הוא דוחה לבורן את זה אף שאחרי סיבובים
עם גזיגים - בזרע שפצע לא ייזא מזבב - ירדן חזק קדרימה וחכרא לא-פוגעת עמו
ישראל, ומננה שלחת אשר תורכ עלי-ידי שר או שרין. היידזיטים אמרו: יש חוטיןין,
אלתגרני זר-פער. הם אמרו שזו כוונתם. הוא אפיילו קיבל דושס מה כייז האיזוביט.
הוא חשב שום שר אוד. אני שומע שיא קאיילו הולכת כזו. האידיוט הוא שריידציג
אמרו ליידזיגו האיזוביט תריאזן גחוץ כדי שמאקרים ישחטן בז. לא חשבם אם המצריים
ישחטן בשלב אשבי. זהות הקונטראקטין פגישת אל יארדייניג עם כל האיזוביטים הקבושים.
את אופרטה, שם ירדן ומאריט פשפטים פערלה. הוא דוחה לבורן את זה לפניהו צור
שייפיעו עם האיזוביט. הם ימְרַט יהי' מאיר הולחן שדים לנינו-יזודק. קרו סכעה
שיישיאל לא מהימן הדארכון להביע בראטה של שרין לנינו-יזודק, כי אם איזוביים לעשות
ההאנדר, וזה קאיילו הסיכון שהחכמי פועלה. ובן הוא יהי' זא.

היאלוג אגדת אובי: ביז'ז אומן רונאַת אָם פֿאַקְיִידָן? -

הו אפר שודה יתנייעץ עם מזקיך הכללי והמעורבות. יטמוד בקשר עם הציגיות
הקבועות ויבקש לא להודיע שגופתו אורה. על כן ירדן עמד על ניו-יורק. והוא
ינסן לבורן את המהלך לקרה מחייב ישראלי-ירדני, בשידון עליה אף רמת
הזרחה. הוא מזכיר טירואן לא מתייחס לירושה להעלותה אף מפללה עצמה. חוא אכיאע עזיז שמייס –
שלושה. הוא מזכיר טירואן לא מתייחס לירושה להעלותה אף מרתה. השבוי כי אמי סמכים –
הוא יעשה מכך גזול ליטול ממאנץ' או חזקוריים שיעבורו אחורית לבירה. אין
בדוחו לבחור לפוצץ חבלוי כמי שאמור לו ב-10 כents, אלא מטפס בפה שטע מילולית
מאנץ'. אה מוציאר הוא ינשא לארכון בל' רעם האחרוי. הוא הוועיף זאיין, ואנו
לא יעלה בידיו להביע לפניהו בין יישראל וירדן, לא שמיית לו בזירתה, אלא לדודו
למיוקה הבוחר. לבן, כל מה שנוכל לעשותו מארורי הטרור לקדם אחד האזרחים לעראת
הכונש, עלינו לעשות בטיבם המוץ וחחיפות. ברור ליאדריך שאנצ'ר פעליהם דרכ'
סנת'יג', הגודה העברית, והוא מחייב את זה בחדשות רבתה. אך הוא אומץ: עשו כל
זה שנקם יבוליס כדי לברר סיכון תשלוט. והוא אמרו כל' שנקם מפעלו מעולה עצמאית,
אנו לא יזעך אם אורקל יעשה משתו. אני כל' קיבול להוכחות. פומ'ים הוא אמרו:
אולי חובלן לבוגר אומו בגדירות ביחס למתרנכי השלום, כדי לתמם הארי-דרית של מדבר
חוצה, ואולי יתnia בכך כדי לזרוק אותו לקדחות. הוא הוועיף זאיין לא פרום לחוט
איך אתה פועליס. עוד הוא אמרו: קרא דבר מוזר. חייתי לבבנזה, נשני ערודים כוגרץ,
פוני שפדרו שמך ירדן יט' החוץ היישראלי נפשו לבוגריך. חבלבלנו מתחוך וחרבנו.
לעדי של המועלה שלנו דרך אציגיים ודרך ערבי' הגודה, ובאזורות אחרות.

שד החזק א. אבן

אשר לפארטיטן; גוסף למחלך חזק יא מחלך אחר, שבר כמה סוקרים רצינאים. אරדי את המחלך תירדני. לפארטיט יש מצוקה אחורית; אין היא חופיע. כאשר יארינגד חיה אצל ריאד, היה אל ריאד השאלת כייזר תיזה יופיע בפומבי ואובדן שווה לא ייראה מטהבל ומסדר. כאשר יארינגד סיבס עז ריאד את האלהות ותראת לו יא או תרעיזן של 10 גטרט - בנדראת כפי-שאנו פדרט לנו סמכים כליה חתימת - הוא אמר; היידרגיטים אינס סקלליים אה זה. הוא מטעני את האעיף השלישי לגבוי "קרונפלרטס". על זה ריאד לא אמרו אונחן סקלליים אה התיירן היידרגיט ואמסרן, אלא כתוב מכתב אלנו ריאד עם המכתב לעתידות. ושם אמר ריאד: אמי סודה לך על השיחות שלנו. עמדתנו היא, שאונחן סוקרים לדבר אחר כדי לדון איך על ביצוע חלשת מושגחן חורבאיים הם מוציאים מכל השבדן אפרות של פגישת אהדר. הוא סמישך ואומרו: אונחן חורבאיים שאולוי אה דובל לרציעו לנו איך לבצע אה החלטה. אולוי לוח זמניים, אולוי הגדדים יציגו, ואולוי אונחן נאיע. אריין לקבוצה לוח זמניים. זהו הדריון הפארטי.

ידוע לנו שיש לדריון חזק מחלליים דרך ממדיגנות. המדיון היה מאנדרט, ותיזועים היא בריח-המוציאות. הם אומרים אל מלך אה יארינגד, אלה חביאו אותו לכף אהו זיינט מחלליים. לדריון, זה המוקש שעליו עומדים הדברים.

אין לי ספק שהשבוע היה פגיעה בסביבה של מלחמות ובפעמאנד היבין-לאומי במינדר, על ביצה אלה נורדרה, ואפילר עדין איבנה ביחס, על מכתב של אה זה, זעל אגדה שאינגדה. אגד, אוד-חאקה הספיק אונחן לתגיד שזה לא קיבל שום ססמן או אגרת שמדובר עליה נא-אולד, או בעזירות ארכט. יארינגד לא כתוב לאו-חאנט שום מכתב חזק. בואו יא 124 מזיגות ואוד-חאקה וגוזדרו אינס יכוללים להכחיש רציעות שרוות המופיעות דעופיות של 120 סידרגות. אכל הור אפרט אה אט דראים לפרטם אהני לא קיבלה מכתב חזק, אהן יכוללים לשורה אהן.

הארט הוולמי לשעל אורה לעלה על זדר זו, שהוא לא לתייפש, אבל לחזיע לוח זמניים. לי אמר יארינגד: אמי לא יכול להציגו זוח זמניים. אמי אונחן לעניין של "אג'נדת", אם כי לא אורקל להשתמש בהזמנה חזק דריון ישראלי. הור אפרט; אה אריין לדבר עם המזיבור הבלתי. אם הדריון חזק יאנשל, תקו עיה בראשון שיסע על בר.

אשר לירדן; הדריון הוא - איזני יזעך אם זה יייא
לפזען - שארתי סיבוב של נאיבים קבושים, ביעו המכט למאה ומתקן בנסיאורתו של יארינגד גני-יורק. אגב, הווטין אומר, כי הזרען של המא-זטן הזה שלוט.

זהו עוזם אבדם הנאום. אה יזעך שיש הרזעריטים למאה-זטן. יש כאלת שאילו היה סיברי לחייטש עם דאס מדינן ערביים גמאל-זטן, יסידר ביזוחר, גלי יארינגד, איזו מכביעים גוד זה. אולוי אהן אומר דבר חיפורט, אבל אהן מאמי שיא השפה צא. הא-הכנתה סרלין אה סמלל של אה זיה שילדם. הבאהני פהו לכטנת ריעוון, שהגמכת הארכיזיט שלגנו אה שלום דרין שפער ומתקן ישייד, ויש מנקט לחבייע למאה-זטן ישייד. כל עוד אהן דועל חחת הדרדרה הדר, אהן סקדט כל דבר אשר עשו לגביה אונחן למאה-זטן בין בסוד, בין גולדרי, פניז אל פניז אל שיבת המטלה היא שער החוץ ימארך אה עירוף עעהד כפי-לפעריל בר. התזואה של שיבת המטלה היא שער החוץ ימארך אה עירוף עעהד כפי-שהור פועל ופעל בעבור. זו התזואה לאחר שכל הדברים האלה נכללו בז'ה. זה המא-שע עד שנשען מטהו לגבוי אשיהודה ואחרידנות.

אפסם מה הסיברי רמת הסכמת. הסיכומי הזה שסתלן חזק יגיע, וחתולך יזעך ליארינגד לגבוי ירדן.

באורטל הגיע אליו מכתב מסטיארט לאמר: הטלך הווטין היה, כידוע לך, בלונדרן. הוא בא לראות אה זילטן ואודתי ותואר סדר דברים אלה, אהן סודה לך. והוא אמר בפפודש שתואר דראת לחבייע גני-יורק לפגישות ישירות אונחס, ובשלב סטוניים הוא שלח משלחת אל מגיסטרים. אבל כדי לחבייע לזה, יש צורך בשלב ביניים. יש כאןamus חזקה מסריהפת על בר. עוד מוציא טריאדרט, שלחותין יא "אוד ידרוק" לא ידע שאונחן יודעים על בר. עוד מוציא טריאדרט, שלחותין יא "אוד ידרוק" סקורייד.

מ"ש לו מסדריון

ס. יערין

שר חוץ ואנרכיה

יש גו' בסע אנדראסן, שבשבוע שבער דברע עם נאצ'ר וחוופיינן. הוא אמר שנאצ'ר לא סרבן נחוץ במסב פנימי עתה ביזוחר. אפיילו ראה אלמו אינטנו יוזע אם יש לו אומץ אזרחי ל表白ה אה זה או לחבי אה זה לעם עלי'. כפ' שאמרתי, הוא דיבר גם עס חוסיינן, וחוא אומץ שאופיינן ריצה כבג'שת עס יישראאל. אך הוא אמר שאופיינן אמר לו. כמו' אין גבדל למסדר האדיש שאופיינן משך בענין זהה. יש מאכט אמר פא' בין שר הביטחון ובין כסות פציגי הגדת, שבחות שר הביטחון מסר כמה דעות אישיות שלו כיצד לראות את השלום והמ' ירדן יכולת לקבל במקורה של שלום.

אנצ'נו צרייפים להביין, שום אנצ'נו מדברים עס ערבי פלשטייגאי כלשונו, בין שהוא יגיד של חוסיינן או שדנו של חוסיינן, הדברים יתלו למסדרה ברbatch-עטזון. אמי סבור, שבחינת הפסיסית, שום יש לנו דברים פטרורשיים להצע'ע, שם יזענו ליד השולחן החדרול, قضית משא-זמתן, כי אחרה הקלף זהה פרגזבז. אבל זה עניין חבסיסי. אמי צווי'ו שלא גבדל על דברים בייאוגרפיהם לשום ערבי, אלא לערבי פרטן.

אשר לנאצ'ר החבריה האופטימית בירוח עד כה היא, שאופיינן קיבל "אור יזרק". אמי חושב שנאצ'ר ייגאנד קדנע, אבל לא פפריע. אם חמארדיים יתיר מוכנים ללבת לנינו-יזרק, זה יזכיר את הקראע למוש-זמתן עם ירדן. מה שלא תחילת עמדת פצרים, אמר המלך, הרי אף על פי שתשיחו ארכיכות להחילה דרכ' הגזיביים הקבוציים, הוא יתיה מוכן לשלהוח משלחת של משא-זמתן, רמת דרב, ובתאזריך פרקdem. אך אמר לנו אנדראסן. מערובותה שנאצ'ר מוכן לשלהוח אף קלהרוני מוכינה שמדוברים דרכ' עטה.

הסכמה היא שהמאrics וחשובייטים, ואולי גם איטליה וארפה ינסו לא לעלה על דרכ' של "קורנפרנס" או משא-זמתן, אלא להביין אם מועצת הביטחון לדירוגים, על-מנתathy תחיש את יארינגו להירוח יזרק ואם שלטן ולהציגו לוח זמכים. זהה הסכמה. כל פעם מועצת הביטחון שתוכננו - גוברת הסכמה, כי עניין גולש לעניין. היה מצעד כפ' סתית, היר מתקוד ותצעות כפ' שאין, שבחן ארצו לנו לדב' את העיר, אבל הדברים הפתוחו כפ' שהתפתחו, מועצת הביטחון קבלת את החלטת ביהם למצעד; אלא שבע' הדברים לא נסתיכו. אז שני התחיל לדבר על ירושלים, והם עלולים לחריב את היריעה.

בדיוון על ירושלים היו שלשות סיבובים: אלב' ירידת האיי לבקש מאצ'ר אה שעיננו, כי אחרה יוטלו עלינו סנקציות. האמריקאים נבתלו מאר' מהמלחה "סגדאיה", הם דואים בזאת ברעין של מלאתה. הם סבורים שברגע שיש ביסורי להתקurbות סובייסית, ארי' הדברים עלולים מנגע בזאת זאייניטם. הם דואים באב' בזאת בחומרה מופלגת, לכן הם סבורים שיש למנגע מנגע בזאת זטועניטם שנאצ'ר לא עוזרים להט' בכך. הם מזכירים לנו שנאצ'ר לא מוכנים להציג אלף פליסיטם. יש לנו דין דדברים עם אמריקה על בז' שאצ'ר בלחמי גסבלים, כבדריהם, ואין-אפשר לשף פועלה אתנו. אבל בכל-זאת, האמריקאים פועלם בזאת הצעה האלב' ירידת, ותיא' אוסרת.